

JAVORINSKÉ LISTY

Ročník II číslo 2

slobodné lubinské noviny 2/2014

Zdarma pre všetkých obyvateľov Lubiny

Prečo by som nevolil Martina Benatinského

Som chatárom na Holubyho chate, a preto mi nie je jedno, ako je spravovaná obec Lubina. Blížia sa komunálne voľby. Pri tejto príležitosti chcem otvorene povedať, prečo by Martin Benatinský viac nemal byť starostom Lubiny. Vychádzam z osobných skúseností, o ktoré sa s vami rád podelím.

Až do predchádzajúcich komunálnych volieb bol 20 rokov starostom Lubiny Milan Ostrovský. Nezanechal po sebe žiadnu výraznejšiu stopu, takže kandidatura Martina Benatinského bola pre mnohých veľkým príslubom. Pred štyrmi rokmi som sa v predvolebnom čase niekoľkokrát s Martinom stretol. Priznám sa, že aj ja som na chvíľu uveril, že by mohol byť dobrým starostom. Mýlil som sa.

Kauza geodet

Asi týždeň pred voľbami som z rozhovorov s Martinom nadobudol zlý pocit. Otvorene som mu do očí povedal, že ho nebudem podporovať v kandidatúre na starostu. Hneď po voľbách sa ukázalo, že som sa rozhodol správne. Keď som novému starostovi Martinovi Benatinskému telefonoval, prečo na môj pozemok pri Holubyho chate poslal geodeta zameriavať parcely, nevedel mi dať jasnú odpoveď. Ak niekto nedokáže odpovedať na takú banálnu otázku, asi nemá čisté úmysly. Nerozumiem, prečo ma dopredu aspoň ústne nevyrozumel. A dodnes si kladiem otázku, či sa takto správa v Lubine ku každému.

Kauza lístky na vlek

Spomínam si aj na ďalší zaujímavý zážitok spred dvoch rokov. Martin ma ako majiteľa vlekov požiadal, aby som mu dal lístky pre obyvateľov Lubiny, ktoré som každoročne obci poskytoval. Keďže som sa dozvedel, že lístky rozdal iba svojim kamarátom, známim a bežní ľudia by sa k nim nemali šancu dostať, navrhol som mu iné riešenie: Podpíšem zmluvu o tom, že poskytnem všetkým (!) obyvateľom Lubiny výrazné zľavy na vlek. Martin to odmietol, čím pripravil svojich spoluobčanov o nezanedbateľnú výhodu. A znova sa dodnes pýtam, prečo to urobil. Iba preto, lebo by nemohol rozdávať lístky svojim kamarátom a privilegovaným vyvolencom?

Kauza slávnosti

Nechcem byť malicherný, ale musím spomenúť aj to, ako dal Martin protiprávnym a najmä neľudským spôsobom odtiahnuť z nie obecného pozemku auto môjho zamestnanca, ktorý sa liečil po operácii. Potreboval totiž miesto pre stan papalášov z výboru Slávností Čechov, Moravanov a Slovákov, ktorý si stavajú

na parkovisku pod Holubyho chatou. Akoby sa so stanom nemohli pomknúť o šírku auta a bolo by po probléme.

Martin Benatinský postupoval veľmi podobne, keď pred Slávnosťami Čechov, Moravanov a Slovákov dal pokyn pracovníkom technických služieb z Nového Mesta nad Váhom, aby súhlasu majiteľa vstúpili na súkromný pozemok a pripojili sa na zdroj elektriny. Keď na ďalší rok slušne požiadal o povolenie, samozrejme ho dostal a neopakoval sa trapas s výpadkom prúdu.

Kauza ignorant

Mám rád Lubinu a Veľkú Javorinu a považujem za úžasné, že Česi, Moravia a Slováci tu utužujú skvelé medziľudské vzťahy. Aj preto som dal na pamätník na Veľkej Javorine nainštalovať chýbajúci český znak, aby boli naše spoločné oslavy dôstojné. Nerobil som to preto, aby ma niekto chválil, ale preto, lebo som chcel podporiť tieto krásne tradície.

Na druhej strane si myslím, že Lubinčania majú právo byť informovaní o tom, že chýbajúci český znak bol doplnený. Martin Benatinský na moju žiadosť, aby túto informáciu uverejnil v obecných novinách ani len neodpovedal. A rovnako nereagoval ani na desať iných mailov, v ktorých som ho žiadal, aby obyvateľov Lubiny informoval o výstave unikátnych fotografií z výstavby Holubyho chaty, o odhalení pamätnej tabule s bustou J. L. Holubyho či o 90. výročí otvorenia chaty. A tak sa pýtam: Ignoruje starosta Lubiny iba mňa alebo všetkých?

Starosta či generál?

Živo sa zaujímam o dianie v Lubine. Aj preto mi neušlo, že Martin sa k obci správa ako k armáde. Obyvatelia a poslanci sú preňho len vojakmi a miestny úrad premenil na generálny štáb. On sám sa zrejme považuje za jeho náčelníka.

Viackrát sa nechal počuť, že v obci sa budú veci riešiť tak, ako povie on, pretože je starosta. Bez diskusie a na jeho povel. Lenže takto nemôže obec fungovať. Starosta má mať víziu a diskutovať o nej nielen s poslancami, ale aj s obyvateľmi Lubiny.

Martin však žiadnu víziu nemá, a preto mu neostáva nič iné, len veliť. Nepovažujem za víziu, keď zorganizuje upratovanie amfiteátra ROH alebo folklórne slávnosti, ktoré obec stoja tisíce eur, a potom tieto peniaze chýbajú niekde inde. Za úplne scestné považujem

výstavbu sociálnych bytov, ktoré sa majú vykurovať elektrickou energiou. To snád Martin nezažil ani v kasárňach...

Zbabelý starosta alebo zlý vojak

Keby mal Martin Benatinský prirodzený rešpekt, nemusel by veliť. Stačilo by, keby trpezlivo a rozumne argumentoval. A občas aj počúval. Potom by nemusel zavádzať poslancov, utekať zo zastupiteľstva a vynechávať zo zápisnice prerokované body, ktoré sa mu práve nehodia do jeho neprehľadných a netransparentných operačných plánov.

Možno by mal medzi ľuďmi väčší rešpekt, keby slúžil všetkým obyvateľom Lubiny a ich rodinám. Lenže pán starosta vychádza v ústrety a pomáha len svojim priateľom a tým, ktorí mu neoponujú a vo všetkom s ním súhlasia.

Martin sa zrejme inšpiroval napoleonskými vojnami, keď si na miestnom úrade dokonca vybudoval obranný val. Vytvoril funkciu prednostky, ktorá musí namiesto neho komunikovať s nepríjemnými stránkami. Ona je potom tá zlá a Martin žije v mylnej predstave, že on je v očiach ľudí zase ten dobrý. Podľa mojej mienky je však zbabelý. A zbabelý by nemal byť nielen starosta, ale ani dobrý vojak.

A čo 15. novembra?

Dobry starosta sluzi vsetkym ludom bez rozdielu. Aj tym, ktorí ho kritizuju alebo ho nevolili. Dobry starosta by mal byt vzorom slušneho správania. Mal by sa usilovať chápať záujmy všetkých, ktorí v tejto obci žijú a pracujú, nielen tých, ktorí mu večne pritakávajú.

Dobry starosta by mal byt vzorom pre všetkých. Avšak Martin Benatinský takým vzorom nie je, a preto by viac nemal byt starostom Lubiny.

Na dianie v Lubine máme všetci nejaký názor a v mnohom sa nemusíme zhodovať. Určite sa však zhodneme na tom, že 15. novembra 2014 by sme si mali nájsť štvrt hodinu času, aby sme išli voliť a rozhodli o tom, ako bude táto obec najbližšie štyri roky fungovať.

Prajem všetkým šťastnú voľbu a ešte raz otvorene opakujem, že na základe osobných skúseností by som Martina za starostu nikdy nevolil.

Miro Martinček, chatár na Holubyho chate

ĎALEJ V NOVINÁCH NÁJDETE

Kandidáti

Položili sme kandidátom zopár otázok ku komunálnym voľbám. Odpovede a názory tých, ktorí nám odpovedali

Viac sa dočítate na **str. 6-7**

Udialo sa u nás

10. mája 2014 sa v obci Lubina, v amfiteátri na vrchu Roh konal druhý ročník Podjavorinských folklórnych slávností. Podľa počtu návštevníkov bolo toto podujatie veľmi úspešné. Kvalitný folklórny program si našiel svojich nadšencov a tento rok podujatiu prišlo aj príjemné počasie. Okrem folklórneho programu boli pre deti prichystané rôzne atrakcie. Remeselníci predstavili svoju zručnosť napríklad v podobe kováčskych výrobkov, deti mali možnosť pozrieť sa, ako sa vyrábajú laná a siete tradičnou starodávnou metódou, nákupom sa dala doplniť aj zbierka drevených nástrojov či hračiek. ...

Viac sa dočítate na **str. 8**

Z histórie

Prinášame vám originálne, ešte nikde nepublikované výstrižky z novin a zápisky zo starej knihy hostí z roku 1928.

Viac sa dočítate na **str. 10**

Pre región

To, čo vložíš, sa ti vráti...v inej forme a niekedy aj násobne viac...

Keď sme behali po kopaničiach a hľadali krásne výhľady, zamilovali sme sa do okolitých kopcov a lúk.

Viac sa dočítate na **str. 5**

Na čísle spolupracovali

Miroslav Martinček,
Peter Tóth,
Zuzana Mittelmann,
Olga Hrabovská

Sledujte nás
na facebooku
[www.facebook.com/
javorinskelisty](http://www.facebook.com/javorinskelisty)

Holubyho chata ako ju mnohí nepoznáme

Autor: (iba)

To, že deti preverujú nielen naše schopnosti, ale aj všeobecné vedomosti, sa opäť raz potvrdilo. Tentokrát ma však otázka mojej šesťročnej dcéry zastihla tak trochu nepripravenú. Počas našej vianočnej turistiky na Javorinu, ktorú si trochu skracujeme od poľovníckej chaty, sa pýtala, či Holubyho chata sa volá preto Holubyho lebo sú tam holuby? A či to nie je divné, keď tam dosiaľ žiadne nikdy nevidela.

Aj takýmto spôsobom som sa takmer po tridsiatich rokoch pravidelných návštev Veľkej Javoriny zamysela, čo vlastne (ne)viem o samotnej histórii tohto miesta. Javorina ako taká sa mi odjakživa spájala s lyžovačkou, sánkovačkou, turistikou alebo len oddychovými prechádzkami. Holubyho chata je samozrejme jej neodmysliteľnou súčasťou. Každoročné júlové slávnosti stretnutia Čechov a Slovákov tiež. Hlbšie historické súvislosti a to aj napriek tomu, že pod javorinskými kopcami máme chalupu, som dosiaľ neskúmala. I keď som to mala, ako sa hovorí pod nosom, vedela som o tom menej, ako sa patrilo. Zvedavá dcérina otázka to však zmenila.

Holubyho chata vtedy...

Z detstva mám túto horskú chatu, ktorá je pritom jedna z najstarších na Slovensku, za fixovanú ako večne zamknutú. Po 5 kilometrovej turistike od našej chalupy cez les v pol metrovom snehu sme stisli kľučku zakaždým naprázdno. Či zima či leto chata bola na našu smolu zakaždým zavretá. Prišli sme sem náhodou v dňoch, kedy sa nebolo možné dostať dnu. V tom čase bol chatárom Miroslav Masarik, ktorý ju kúpil rok po novembrovom prevrate. Nech spomínam ako spomínam nepamätám si z detstva chatu otvorenú. Našťastie sa rodičia poistili a vytiahli z batohu čaj a nejaké občerstvenie. V zime premrznutí a premočení sme mohli snívať o teplej útulni, ako kedysi samotní stavitelia túto chatu nazvali.

Je fakt, že posledných desať rokov som sa sem nevybrala. Akosi ma to ani nelákalo. Uspokojili ma kopce, lesy a prírodné krásy okolia podjavorinského kraja. Na jar a v lete to bolo zbieranie bylín, ktorých je tu neúrokne najmä prvosienok, podbeľu, materiny

dúšky či čiernej bazy a na jeseň samozrejme zbieranie húb a šípok.

Žiadne očakávania - veľké prekvapenie

Po rokoch ma na Javorinu vytiahli kamaráti, ktorí si sem išli zalyžovať. Na moje veľké prekvapenie bolo všade plno ľudí a chata bola otvorená. A nielen to. Vnútri sa to hemžilo lyžiarmi, turistami, deťmi a pobežujúcim personálom. Bolo tam teplo, zaváňalo to bryndzovými haluškami, lipovým čajom a nebolo ani voľného miesta na sedenie. Najviac ma však prekvapil detský kútik v samostatnej miestnosti, ktorá bola vtedy súčasťou reštaurácie. Ocenila som to spolu s mojou vtedy ročnou dcérou. Okrem toho, že všade bola vrava a taký mierny reštauračný stres, zariadenie pôvodné a teda zastaralé, dôležité bolo, že v chate sme sa cítili príjemne a útulne. Z hlavného obsluhujúceho personálu sa nakoniec vyklul nový majiteľ chaty s manželkou. Oba ja sympatickí a zároveň nadšení pozitívnymi ohlasmi svojich zákazníkov. Keďže sami majú tri deti, voľba detského kútika bola jasná.

Nová metla dobre metie?

"Jeden môj priateľ mi dal chrobáka do hlavy tým, že ma informoval o Holubyho chate, ktorá bola v tom čase na predaj. Keďže záujem mojej rodiny bolo v Bratislave, nedával som tomu veľké šance. V zime v roku 2005 sme sa s manželkou a deťmi vybrali na Javorinu s cieľom, že si chatu a okolie obzrieme len tak zo zvedavosti. Z nášho prieskumu vyplynulo, že sme si to tu všetci na prvý pohľad zamilovali a obľúbili. Jednoducho bez váhania sme pristúpili na odkúpenie chaty", vysvetľuje Miro Martinček, súčasný chatár, ktorý v roku 2006 kúpil Holubyho chatu od vtedajšieho chatára Mira Masarika. Samotná chata bola v dezolátnom stave. Prvý mesiac noví majitelia len vyvážali niekoľko ton odpadu. Všetko vyčistili a chatu sprevádzkovali. Začiatky bývajú najťažšie. "To teda boli. A veľmi ťažké, ale nie kvôli práci, ktorá nás čakala, ale preto, že sem chodilo veľmi málo ľudí, keďže za predchádzajúceho chatára bola chata otvorená veľmi sporadicky. Ľudia si pristo odvykli. Až tri roky nám trvalo, kým turisti pochopili, že chata bude k dispozícii každý deň v týždni bez obmedzení a bez

ohľadu na počasie", hovorí chatár. Napokon s ohľadom na históriu chaty, to bol aj pôvodný úmysel samotných stavitelov, keď v roku 1923 položili prvé stavebné základy. Totižto už v dávnej minulosti viedli cez Javorinu cesty, ktoré spájali a rozvíjali vzťahy Čechov, Slovákov a Moravákov. Javorinský kraj bol v čase protireformácie útočiskom mnohých exulantov, ktorí boli nútení opustiť svoje domovy v Česku i na Morave. Jozef Ludovít Holuby, ktorý v tomto kraji pôsobil, dokonca spomínal, že Javorina bola najmä v lete miestom spoločných výletov slovenskej a moravskej inteligencie. Dokonca v roku 1845 tu naši národovci oslávili prvé vydanie Slovenských národných novín, ktoré redigoval Ludovít Štúr. Jedno z podobných stretnutí raz prekazila silná búrka s nárazovým vetrom. To bol ten správny podnet na postavenie "útulne", v ktorej by sa ľudia mohli ukryť pred nepriaznivým počasím.

A tak v roku 1924 na Javorine slávnostne otvorili Útulňu J.L. Holubyho. Staviteľom bol Josef Jirásek a chatárom Ján Zálešák. Holuby sa tejto útulni veľmi tešil a podporoval samotnú stavbu. Napísal: "Keď bude útulňa stáť, v ktorúkoľvek dobu budú mať v nej turisti bezpečné miesto". Že je tomu dnes tak, ako sama história predučila, sa môžeme tešiť vďaka súčasnému tímu, ktorý má chatu v réžii.

Zmeny s ohľadom na históriu

Okrem toho, že je chata otvorená nepretržite, posunula sa nedávnou rekonštrukciou o míľový krok dopredu. Pred dvomi rokmi sa majitelia rozhodli prerobiť a zmodernizovať vstup do chaty a samotnú reštauráciu. Z archívnych fotografií zistili, že chata bola pôvodne väčšia. "Zvažoval som, ako chatu zväčšiť a zároveň zohľadniť aj jej historický pôvodný stav. Ideálnym riešením bolo prepojiť novovzniknutý priestor s reštauráciou a zvýšiť tak okrem iného aj jej kapacitu", spomína M.Martinček.

Novozrekonštruovaná horská chata dnes pôsobí aj s prístavbou ako jeden celok. Stavalo sa z prírodného pieskovca, ktorý bol pôvodne použitý na stavbu chaty. Zrubový vzhľad

a atmosféru dotvárajú samozrejme detaily, ako sú napríklad zrenovované storočné dobové svietidlá alebo 120-ročné trámy, ktoré boli použité na stavbu barového pultu. Horská chata dnes pôsobí zážitkovo, na úrovni a útulne. Kombinácia drevo kameň nesklamala. Naopak. Pridanou hodnotou chaty je aj priateľský a ochotný personál. Kuchyňa ako taká prešla tiež zásadnou zmenou. Halušky sa už netopia v oleji, bryndza v nich je poctivá a neriedená. Vychytávkou sú čučoriedkové lievance či kvalitná horúca čokoláda.

Naše deti spod Javoriny majú oproti nám, keď sme my sami boli deťmi, nepochybne väčšie šťastie. Po vyčerpávajúcej turistike netrpnu, či bude chata otvorená. Po rozžantenej sánkovačke sa v chate osušia, zohrejú a okrem čaju nasýtia chutnými lievancami. Okrem toho sa rodičia potešia, že aj napriek plánovanému novému detskému kútiku, ktorý je v súčasnosti v procese, majitelia na deti nezabudli. Provizórny detský kútik zapasovali doprostred reštaurácie. Ocenia to najmä rodičia, ktorí si v klude posedia pri káve či pive, kým sa deti pohrajú.

Holuby a Holubyho chata

Stavitelia útulňu pomenovali po Jozefovi Ludovítovi Holubym, ktorý sa narodil v Lubine pod Javorinou a svoje botanické výskumy realizoval okrem iných miest aj na Javorine a jej blízkom okolí. Bol botanikom svetového mena a jedným z najlepších znalcov slovenskej flóry. Holuby pôsobil ako kňaz v Zemianskom podhradí v Bošáckej doline 48 rokov. Toto obdobie predstavuje najplodnejšie roky jeho botanickej činnosti, keď sa postupne vypracoval na významného botanika svetového mena.

Holuby dokázal nielenže rozpoznať každú rastlinku, ale viacero, dovtedy nepopísaných, objavil. Prírodovedci pokladajú Jozefa Ludovíta Holubyho za najlepšieho znalca malín a černíc v celom Uhorsku. Až päťdesiatpäť druhov je označených jeho menom, ako aj ďalších dvadsať iných rastlín. Holuby bol vo svojej dobe najlepším znalcom kvetený Slovenska. Zároveň sa venoval aj využitaniu rastlín v ľudovom lekárstve a mykologickému výskumu. V neuvěřiteľnom rukopise Soznam húb okolo Zemianskeho Podhradia opisuje 638 druhov húb, ktoré tu našiel vrátane hluzoviek.

V súčinnosti s dokončenou rekonštrukciou chaty bola odhalená aj busta tohto svetoznámeho botanika, ktorý najväčšie botanické výskumy robil práve v okolí Javoriny. "Aj takouto formou som chcel upozorniť na výnimočnosť a jedinečnosť najvyššieho vrcholu Bielych Karpát. Holuby ako legenda botaniky a národovedca bol o tom tiež presvedčený už pred 150 rokmi. Je mi ctou spájať chatu s jeho menom", povedal chatár Miro.

Chatár s víziou do budúcnosti

"Mojim cieľom je vytvoriť z tejto nádhornej časti Slovenska nezabudnuteľné miesto pre všetkých, ktorí sem prídu náhodne alebo cielene. Prichádzajú mladí ľudia s deťmi, starší ľudia, turisti, lyžiar, cyklisti. Takmer všetky skupiny obyvateľstva. Preto dobrá infraštruktúra, kvalita a komfort v poskytovaných službách sú pre mňa prioritou", vysvetlil M.Martinček. V blízkej budúcnosti majiteľ chaty plánuje dobudovať lepšie parkovisko, verejné toalety, outdoorové detské ihrisko, lavičky a smetné koše popri hlavných turistických chodníkoch.

Voľme si starostov, nie údržbárov

Autor: Peter Tóth

Súčasťou mojej práce je radiť politikom, ako sa majú prihovárať ľuďom tak, aby si získali ich priazeň. Viacerým kandidátom poskytujem poradenstvo aj pred týmito komunálnymi voľbami a musím povedať, že je to pre mňa veľká skúsenosť. Niežeby som sa naučil niečo nové. To sa rozhodne povedať nedá. Moja aktuálna skúsenosť hovorí o tom, že čím menej toho môže a dokáže kandidát na starostu ponúknuť, tým krajšie o tom musí hovoriť. A to je naozaj poučná, ale smutná skúsenosť.

Najčastejšie sa stretávam s tým, že keď chce byť starosta znovu zvolený do funkcie, zväčša ľuďom predhadzuje ako svoje zásluhy samé samozrejmosti. Vychvaľuje sa, že opravil toľko

a toľko metrov chodníkov a zaplátal množstvo výtlkov na ceste. Potom si spomenie, že vymenil na škole okná a opravil telocvičňu. Ešte sa pochváli tým, že na opravu kultúrneho domu získal peniaze z eurofondov a zabezpečil odvoz komunálneho odpadu. A to je všetko, no aj napriek tomu to vydáva za svoje obrovské úspechy.

Keď sa tak nad tým zamýšľam, hovorím si, že toto snáď nie je starosta, ale údržbár. Nechcem sa tým nikoho dotknúť. Veď údržbári vykonávajú veľmi dôležitú a osožnú prácu. Ale starostov si predsa nevolíme preto, aby sa chválili samozrejmostami. Upratane ulice, obnovené chodníky a cesty, rekonštrukcie

škôl a odvoz smetí sú ich povinnosti, ktoré im ukladá zákon. Je to ich práca a nemôžu očakávať, že všetci spadneme na zadok len preto, že ju vykonávajú. Chodiť do práce a plniť si povinnosti musíme všetci a starostovia nie sú žiadnou výnimkou.

Tak ako teda spoznáme dobrého starostu? Ťažko napísať univerzálny recept, ale jedno odporúčanie by som predsa len mal. Podľa mojej mienky dobrý starosta sa nepotrebuje chváliť tým, že ráno ide do práce a plní si zákonom stanovené povinnosti. Dobrý starosta pre svoju obec musí urobiť oveľa viac. Napríklad vymyslieť a uskutočniť plán, ako z dediny urobiť prosperujúce miesto, odkiaľ sa nebudú

sťahovať mladí do mesta, ale práve naopak. Keby som žil v Lubine, nezaujímali by ma reči o tom, či starosta dal pozametať alebo zaflakoval výtlk. Zaoberal by som sa tým iba vtedy, ak by to neurobil, lebo je to jeho povinnosť. Ako obyvateľa Lubiny by ma však oveľa viac zaujímalo, čo urobil pre to, aby v prospech obce lepšie využil skvelé miestne podmienky pre rozvoj turistického ruchu.

Keď som na začiatku jesene písal na Holubyho chate poslednú časť svojej druhej knihy, videl, že nový starosta Lubiny by pre miestnych mohol v tejto oblasti urobiť oveľa viac. Lubina už nepotrebuje údržbára, ale konečne naozajstného starostu.

Kandidátom na starostu obce Lubina sme položili niekoľko otázok

Prečítajte si ako jeden odpovedal a druhý ignoroval

1. Mgr. Janka Ostrovská

Keď som sa dozvedel, že ďalším kandidátom je učiteľka, bol som milo prekvapený. Považujem dobrých učiteľov za najdôležitejší článok spoločnosti. Veľa ľudí mi vravelo, že Janka Ostrovská je ženou bývalého starostu Milana Ostrovského a že to bude on kto bude ťahať nitky v zakulisí. Po rozhovore s Milanom som nadobudol pocit, že on už nemá potrebu do ničoho zasahovať a chce si užívať vek dôchodcu. Janka Ostrovská na mňa pôsobila veľmi opatrným dojmom, čo sa odzrkadilo aj na jej odpovediach. Na niektoré otázky nechcela odpovedať s odôvodnením, že sú namierené proti konkrétnej osobe, na iné neodpovedala preto lebo súvisia s jej volebným programom, ktorý občania dostali do schránok. Keď som si volebný program pýtal mailom, do úzavierky mi ho neposlala. Otázky 1 až 5, 10 a 12 neboli zodpovedané.

1. Aké sú podľa vás hlavné priority obyvateľov Lubiny?
2. Viete, čo by chceli v obci najviac zmeniť?
3. Viete, čo ich najviac trápi?
4. Viete, na čo sú v súvislosti so svojou obcou najviac hrdí?
5. Za čo sa budete najviac zasadzovať, keď vás občania Lubiny zvolia za starostu?
6. Čo pre vás znamená Holubyho chata?
7. Máte vypracovaný volebný program? Kde ho občania nájdu?
8. Ak máte vypracovaný volebný program, aké sú jeho tri hlavné priority?
9. Ako si predstavujete podporu podnikateľov vo vašej obci?
10. Je podľa vás správne aby pri výkone funkcie starosta používal súkromné motorové vozidlo a vyplácal si náhradu keď obec vlastní osobné motorové vozidlo?
11. Považujete za potrebné, aby mala obec s 1300 obyvateľmi prednostu miestneho úradu?
12. Súhlasili by ste aby prednosta pri výkone svojej funkcie používal súkromné motorové vozidlo a účtoval si náhradu?

Odpovede:

6. Holubyho chata- miesto stretávania sa Čechov a Slovákov. Turistická a lyžiarska oblasť.
7. Volebný program mám vypracovaný, občania si ho našli vo svojich schránkach a na miestach vyhradených na umiestňovanie volebných plagátov (autobusová zastávka v obci - oproti predajni Coop, autobusová zastávka v Miškech Dedinke).
8. Tri hlavné priority mi je ťažko vymedziť, lebo všetky body volebného programu sú pre rozvoj a fungovanie obce dôležité.
9. V prvom rade sa s podnikateľmi stretnúť, vypočuť, aké majú zábery, do akej miery a v čom sú ochotní pomôcť a spoločne sa dohodnúť na najvhodnejšom riešení.
11. Úrad prednostu prináleží mestám, na obciach nie je potrebný.

2. Ing. Martin Benatinský

Napriek niekoľkým urgenciám sa Martin Benatinský rozhodol neodpovedať na žiadnu s položených otázok. Tesne pred uzávierkou sa mi do rúk dostal leták kandidáta Benatinského z ktorého som sa dozvedel niekoľko zaujímavých informácií. Napríklad to ako sa da tváriť ako nezávislý kandidát a pritom kandidovať za politickú stranu. Pán kandidát Benatinský zabudol na svoj leták, dopísať že kandiduje za politickú stranu Smer-SD. Menej znalému voličovi sa môže zdať, že pán kandidát Benatinský kandiduje tak ako v predchádzajúcom volebnom období ako nezávislý. Môžeme si len domýšľať, čo viedlo pana kandidáta k tomu, aby takúto dôležitú informáciu voličom zamlčal. Využitie zobrazenia obecného erbu na svojom letáku už ani netreba komentovať. V slušnej spoločnosti na takéto účely existuje VZN, ktoré určuje spôsoby, ako a kde sa môže obecný erb používať. V písanej časti letáku sme sa dozvedeli samé bla bla bla. Fakt, že opravu komunikácií, ktoré sú, mimochodom v katastrofálnom stave, dal kandidát až na posledné miesto, hovorí samé za seba.

1. Aké sú podľa vás hlavné priority obyvateľov Lubiny?
2. Viete, čo by chceli v obci najviac zmeniť?
3. Viete, čo ich najviac trápi?
4. Viete, na čo sú v súvislosti so svojou obcou najviac hrdí?
5. Za čo sa budete najviac zasadzovať, keď vás občania Lubiny zvolia za starostu?
6. Čo pre vás znamená Holubyho chata?
7. Máte vypracovaný volebný program? Kde ho občania nájdu?
8. Ak máte vypracovaný volebný program, aké sú jeho tri hlavné priority?
9. Ako si predstavujete podporu podnikateľov vo vašej obci?
10. Môžete ako starosta predložiť za uplynulé volebné obdobie odpočet, v rámci ktorého uvediete aspoň jednu hmatateľnú vec, ktorú ste v uplynulom volebnom období urobili pre obec a jej obyvateľia z nej mali nespochybniteľný osoh?
11. V roku 2013 ste bez súhlasu majiteľa dali počas Slávností Čechov a Slovákov na Veľkej Javorine pokyn na pripojenie sa k elek-

12. Používate pri výkone funkcie starostu súkromné motorové vozidlo? Koľko vám za to bolo počas uplynulých štyroch rokov vyplatených finančných prostriedkov z obecného rozpočtu?
13. Navrhli ste vytvoriť funkciu prednosti miestneho úradu. V zápisnici z obecného zastupiteľstva ste poslancov informovali, že plat prednostu sa bude pohybovať medzi 300 až 400 eur. Aká je reálna odmena prednostky? Prečo považujete za potrebné, aby mala obec s 1300 obyvateľmi prednostu miestneho úradu?
14. Používa prednosta pri výkone svojej funkcie súkromné motorové vozidlo? Koľko mu za to bolo počas uplynulých štyroch rokov vyplatených finančných prostriedkov z obecného rozpočtu?

syrová
FONDUE
párty

Stretni sa s priateľmi pri jednom hrnci a prines si hudbu, ktorú máš rád

rezervácia na 032/37 00 338 alebo na info@holubyhochata.sk

HOLUBYHO CHATA
SINCE 1923

Javorina – srdce Bielych Karpát

Autor: Ing. Olga Hrabovská

Foto z archívu Lubinského múzea

Javorina – miesto bratských stretnutí vás víta raz s jasnou tvárou, slnečná, inokedy zahalená do hmly, alebo búrkových mračien. Ale vždy pripravená prichýliť každého, kto zamieri k hranici dvoch bratských národov, ktorých obyvatelia sa tu každoročne stretávajú. Od augusta 1845 – keď tu mladí národovci vedení Jozefom Miloslavom Hurbanom oslávili prvé vydanie Slovenských národných novín – až po súčasnosť. Ich odkaz – Tu bratia sa vždy stretať budú, zostal živý a pretrváva po dlhých desaťročia. Tých stretnutí z obidvoch strán Javoriny bolo veľa. Za tie roky, prišlo veľa významných osobností politického i kultúrneho života – JUDr. P. Blaho, Alica Masaryková, ktorá sprevádzala snúbenicu M. R. Štefánika markízu Giuliana Benzonu, knieža Lichtensteina, Š. Osuský, gen. Eliaš, prezident L. Svoboda, A. Dubček... maliar Fr. Uprka, J. Blaho, V. Roy, hrávať chodil Samko Dudík... A ľudí, ktorí prišli na bratské stretnutie v každom počasí – by sme len ťažko spočítali.

Chatár – vlastenec. Tak sa zapísal do dejín našej regionálnej histórie bývalý legionár Alois Zálešák, chatár na Holubyho chate. Statočný človek – pracovitý, múdry, spoľahlivý s veľkým organizačným talentom. Mal pri chate malé hospodárstvo, kus poľa na ktorom dopestoval od zemiakov cez zeleninu všetko, čo potreboval pre rodinu i častých hostí. Za jeho pôsobenia bola chata miestom výletov a stretnutí ľudí z celého okolia. Neoceniteľná bola jeho pomoc keď marci 1939 Slovenský snem vyhlásil samostatný Slovenský štát, nemecké vojská obsadili Čechy a Moravu a vznikol tzv. Protektorát.

Javorina sa stala miestom prechodu českých vlastencov cez hranice. Po marci 1939 vznikla odbojová skupina Flóra. Tajná schôdza členov z obidvoch strán Javoriny bola na Holubyho chate. Alois Zálešák bol jej členom a najdôležitejším ohniskom v reťazi ilegálnych prechodov. Z Čiech

utekali pred perzekúciou bývalí československí dôstojníci, letci, učelia i študenti, aby pokračovali v boji proti fašizmu v zahraničnej armáde.

Stráženie protektorátnych hraníc z moravskej strany po celej dĺžke mala na starosti pohraničná divízia (Grenzpolizeidivision). Po stránke bezpečnostnej podliehala úradovni gestapa v Zlíne. Na slovenskej strane boli v pohraničí etablované četnícke stanice na Myjave, Turej Lúke, Starej Turej, Moravskom Lieskovom a v Bošáci. Na chate boli častými hosťami Nemci, určitý čas tam mali ozdravovací tábor nemecké deti. V tejto nebezpečnej situácii dokázali manželka Zálešákovci obdivuhodne a s veľkým rizikom pomáhať pri ilegálnych prechodoch. Utečenci prichádzali na chatu ako „turisti“ so skromným batohom, vystrojení na ďalekú a neznámu cestu. Chatár Zálešák mal svojich ľudí v Lubine – Rzávsky, Galko, Slávik-Lafko, Duška, Struhárik... U nich našli „turisti“ prístrešie i občerstvenie a potom ich prichýlili manželka Kollárovci vo svojom hoteli v Novom Meste n. V. Ďalšia trasa viedla na maďarské hranice – Starý Degeš (Rastislavice) a Pustý Fedýmeš (Pusté Uľany). Tam ich preberali lubinskí rodáci – bratia Ján a Gustáv Michalcovci. Po úspešnom prechode do Maďarska odchádzali vlakom do Budapešti, kde sa hlásili na francúzskom konzuláte u československého dôstojníka, ktorý zabezpečoval cestu ďalej až do Francúzska, kde sa formovala čl. zahraničná armáda. Takýmito ilegálnymi cestami, za pomoci našich ľudí sa dostali do zahraničia čl. dôstojníci – Hasal, Picka, Boček, Ressel, Klapálek, Sacher, Josten, Přikryl, lidický rodáci – Stříbrný, Horák... No nie vždy sa úteky podarili.

Gustáv Galko (1921 – 2002) – 18-ročný študent Štefánikovo gymnázia v Novom Meste n. V. Narodil sa v Lubine, bol reprezentantom generácie, sformovanej demokratickými ideálmi masarykovskej a štefánikovskej tradície – Českoslo-

venskej republiky. A táto generácia sa nemohla stotožniť s politikou Tisovho režimu. Študenti podjavorinských obcí sa stretávali na Javorine, hľadali spôsoby, ako vyjadriť svoj odpor voči tomuto režimu. Z ilegálne ukrývaného rádia sa dozvedeli, že v zahraničí sa zakladá čl. armáda. Francúzsky rozhlas vyzýval našich ľudí, aby sa pokúsili dostať na francúzsky konzulát v Budapešti.

A tak mladý Gustáv, oduševnený vlastenec, previedol cez Javorinu 17 českých utečencov. Jeden z nich gen. Jaromír Picka vo svojom vojenskom denníku stručne uvádza: – z Květné na Javorinu, na lubinské kopanice, nocľah u hostinského Martina Kopca, ráno 6. hod. septimán Gustáv Galko cez Lubinu do Nového Mesta, odtiaľ vlakom na juh... Útek se začal 17.10.1939 „sokolskou cestou“ na Moravu, Slovensko, Maďarsko, Rumunsko, Juhozápadu, Bejrút. Do mesta Agde vo Francúzsku sme dorazili na Štedrý deň 1939... – Koncom roku 1939 gestapo zatlo Galkovu spojku v Květné a po mladom prevádzčovi pátrali četníci. Tak bol Gustáv nútený utekať po Novom roku 1940 tou istou cestou, ako mnohí pred ním. Galkovu anabázu potvrdzuje spomienkou v r. 2011 Ing. Miroslav Kollár – v uvedenom vojnovom čase taktiež gymnazista, syn majiteľa hotela KOLLÁR v Novom Meste. Poznal Galku ako spoľahlivú spojku v únikovej reťazi z Protektorátu. Pomohol mu dostať sa do Nových Zámok, kde ho čakal spoľahlivý člen ilegálneho reťazca. Podarilo sa mu pricestovať do Budapešti na francúzsky konzulát. Strelol sa tu aj s Milošom Uhrom a jeho kamarátom Adamom Slávikom. No vieme, že ich únik na Západ sa nevydaril. Prvý raz ich chytili na maďarskom území a uväznili v budapeštianskej Citadelle a pri druhom pokuse sa im nepodarilo prejsť ani cez naše hranice.

Chata na Javorine a skupina HURBAN. Po vzniku SNP sa Milošovi Uhrovi podarilo vytvoriť bojaschopný partizánsky oddiel HURBAN a stal sa jeho veliteľom. Počas bojov od septembra až do tragickej cetunskej bitky bola chata na Javorine s rodinou Zálešákovcov v prípade potreby miestom ošetrovania a ukrývania ranených partizánov. Často sa tam objavoval MUDr. Placák šéfkvarantény brigády, Eva Kristínová ako spojka nosila lieky a obväzový materiál. Pomáhali i domáci kopaničiari, ktorí chodili pomáhať chatárovi s hospodárstvom. Chatár Alois Zálešák veľakrát riskoval život svoj i svojej rodiny. Na jeho statočnosť a pomoc pri stretnutiach na Javorine s vďakou spomínali, gen. Brunovský, plk. Bím, Eva Kristínová, Martin Kavický a ďalší. Bývalí partizáni sa i po

rokoch radi stretávali na Javorine. Pamätne je ich stretnutie na oslavách 25. výročia SNP – 13. júla 1969. Vtedy zaznel na Javorine nezabudnuteľný prejav plk. MUDr. Placáka o tom, že išli do Povstania preto, lebo žiaden národ sa nezmeria so žiadnou okupáciou. Lenže spochybnil tvrdenie hlavného rečníka o význačnej funkcii KSČ v Povstaní. Povedal, že v ich brigáde komunisti neboli. Bojovali s vlastného presvedčenia na obnovu ČSR. Tento prejav sa stal pre chirurga európskeho formátu osudný Bol prepustený z armády a prestal vykonávať svoje lekárske povolanie. Ale i tak, na Javorinu nezanevrel. Naposledy sa s ňou rozlúčil v auguste 1992, keď obec Lubina slávi 600. rokov prvej písomnej zmienky.

Vďaka a spomienka patrí všetkým, ktorých život bol spojený s Javorinou. A keď pôjdeme na hranicu našich dvoch spriatelovaných národov – k pilónu štátnosti – uctíme si spomienku na nášho rodáka plukovníka US Army Gustáva Galku zastavením sa pri skromnom pamätníku.

Po roku 1948 bol G. Galko ako vojak zahraničnej armády nútený opustiť ČR. Žil v USA a učil ako profesor slovenčinu a češtinu na vojenskej škole Defense Language Institut v Monterey v Kalifornii. Do dôchodku odchádza v r. 1986 ako plukovník US Army. Po r. 1990 sa každý rok vracia do rodiska. Prichádza každoročne na Slávnosti bratstva Čechov a Slovákov na Javorine. Rozkazom Ministerstva obrany ČSFR bol v r. 1991 mimoriadne povýšený do hodnosti plukovníka. Rodnej Lubine finančne pomáhal pri tvorbe dvoch publikácií, v USA získal dôležité dokumenty o americkom letcovi Jamesovi Kirchoffovi pre expozíciu nášho múzea, priviedol do obce amerických veľvyslancov a vojenských prídelencov...

Poslednýkrát sa prihovril svojim rodákom v auguste 2002 pri 610. výročí prvej písomnej zmienky o Lubine na slávnosti v Rohu. 3. 10. 2002 v Kalifornii G. Galko zomrel. Časť telesných pozostatkov nebohého sa prinavrátila na javorinskú lúku 2. 7. 2004 – pri pietnej spomienke počas Slávností bratstva na Javorine. Jeho pamiatku si uctili okrem rodákov aj oficiálni predstavitelia štyroch krajín, v ktorých Gustáv Galko žil či bojoval. Na jeseň 2010 z iniciatívy členov kultúrnej komisie pri obecnom zastupiteľstve v Lubine osadili sme v tomto priestore – pri Pamätníku česko-slovenskej štátnosti – pamätný kameň. Vieme, že kameň pretrvá, veríme však, že aj spomienka na nášho rodáka.

Holubyho chata a obraz – Uherskí zbojníci

Autor: Ing. Olga Hrabovská

Pre Javorinu a jej návštevníkov je pamätný 5. august 1922, keď vtedajší poslanec JUDr. P. Blaho zo Slovenska a maliar Fr. Uprka z Moravy zvolali Snem drobných pracovníkov. Zišli sa ľudia z obidvoch strán Javoriny. Radosť zo stretnutia prekázala veľká búrka, ale zároveň bola i podnetom na vystavenie „útulne“, kde by sa ľudia mohli skryť pred nepohodou počasia. A tak 6. júla 1924 na Javorine slávnostne otvárali „Útulňu J. L. Holubyho, evanj. kňaza, botanika, etnografa a historika.

Staviteľom bol Josef Jirásek, Výstavbu chaty financoval a jej majiteľom bol Klub československých turistov v Uherskom Brode.

J. L. Holuby bol poctený a tešil sa tejto stavbe. Napísal: „Keď bude útulňa na Javorine stát, v ktorúkoľvek dobu budú mať v nej turisti bezpečné miesto“. V novopostavenej útulni nebol vodovod, telefón, ani elektrina. Chatár obrábal pôdu, choval dobytok, prísun potravín zabezpečoval kónským záprahom zo Strání-Květné.

Odtiaľ sa dopravovala aj pošta. Návštevníkov bolo veľa a tak cez sobotu-nedeľu chodil vy-pomáhať čašník z Květné a cez zimu na chatu chodil aj lyžiarsky inštruktör. 12. decembra 1926 chata vyhorela (zapálili sa krovky od komína), ale vďaka obetavosti turistov ju obnovili a 6. júla 1929 slávnostne otvorili. Znova slúžila všetkým, ktorí na Javorinu prichádzali. Javorina bola vždy opradená povestami o zbojníkoch. Píše o nich i J. L. Holuby. Jeho starý otec, lubinský farár a senior Juraj Bobok (pôsobil v Lubine 1795 – 1834) rozprával o bohatej rodine Tučkovcov v Podkozinciaci. Pri jednej vianočnej kolede dostal pán farár od cirkevnika Tučku niekoľko šperkov. Netrvalo dlho, po novom roku Tučkovcov zatvorili. Krajom sa rozniesol chýr o ich zbojníctve a ľud si rozprával rôzne príbehy.

Jeden z nich pretrváva takmer dve storočia. Na moravskej strane v Uh. Ostrohu žili dvaja bratia – Židia. Jeden bol bohatý a druhý chudobný. Ten prosil brata, aby mu pomohol z biedy, lenže boháč bol veľký lakomec. Možno v zúfalstve sa rozhodol brata postrašiť a požiadala o pomoc Tučkovcov. Lúpež sa podarila a v rokline pod Javorinou si začali Tučkovci so Židom deliť nakradnuté veci. Žid

chcel dostať bratove zlaté hodinky, ale na tie mali záľusk aj Tučkovci. Začali sa medzi sebou dohadovať, pričom sa Žid vyhrážal, že zbojníkov udá žandárom. Tak ho zabili. Odvtedy sa rokline volá Židov járek.

Obrazy boli inventárom jedálne v Holubyho chate po desaťročia. Patril tam tak, ako povest patrí k Javorine. Naposledy sme obraz videli 30. 7. 2000 na slávnostiach bratstva. Na Javorinu prišiel z Kalifornie plk. G. Galko spolu s vojenským prídelencom USA plk. J. Markoviczom a my sme pripravovali druhý diel publikácie o našej obci. Presvedčali sme vtedajšieho chatára Masaryka, že obraz má neoceniteľnú historickú hodnotu len pre Holubyho chatu, tam, a nikde inde nepatrí, lebo bez pôvodného miesta nemá žiadnu umeleckú hodnotu. Žiaľ, naše prehovárania i prosby sa minuli účinkom. A tak chata stratila niečo, čo dávalo jej interiéru ducha zašlých časov, stretnutí i spomienok. Vytratil sa z nej „genius loci“.

I keď v súčasnosti s uznaním sledujeme predstavbu chaty so zameraním na určitý štandard pre návštevníkov, ten duch domova tam chýba. Ten obraz patril chate, bol jeho súčasťou

Foto z archívu Lubinského múzea

Veterány sa ukázali v plnej paráde

Veteran rally Nové Mesto nad Váhom – Memoriál Pavla ČIRKU

V máji sa uskutočnilo podujatie dýchajúce históriou. V Novom Meste nad Váhom odštartoval už tradičný memoriál Pavla Čirku, na ktorom sa stretli veterány. V poradí ôsma Veteran rally s medzinárodnou účasťou bola zároveň piatym ročníkom memoriálu Pavla Čirku, ktorý v roku 2007 založil tradíciu tohto podujatia. 17. mája sa v Novom Meste nad Váhom stretlo 53 automobilov a 6 motocyklov, ktoré boli oficiálne zapísané v štartovnej listine. Odštartované bolo v areáli na Zelenej vode. Veterány slávnostne odštartovala pani viceprimátorka PhDr. Kvetka Hejbalová.

Trasa veteránov smerovala z Nového Mesta nad Váhom cez Bzince pod Javorinou a Cetunu na Veľkú Javorinu, kde účastníci navštívili Holubyho chatu. Veľká Javorina bola zahalená hustou hmlou, čo však podľa účastníkov malo svoje špecifické čaro.

Kolóna pokračovala smerom cez Hrubú Stranu a Moravské Lieskové – Šance do Českej republiky. Cez české obce Strání a Březová sa vrátili späť na Slovensko očakávaní obyvateľmi obcí Nová Bošáca, Zemianske Podhradie, Bošáca a Dolné Srnie. Obzvlášť bošáčanom sa chcú organizátori poďakovať za vrelú a srdečnú atmosféru v ich obci.

Hotel Diana v NMnV neskôr privítal veteránistov výborným a hlavne zasluženým obedom.

Po obede mali možnosť aj návštevníci nahliadnuť do týchto historických automobilov, či sa len tak z diaľky pokochať pohľadom na ne. Tí smelší sa pustili aj do debát s majiteľmi týchto parádných vozov. Na svoje si prišli deti i dospelí.

Na Námestí slobody organizátori pripravili krátky kultúrny program. Divákov potešila kapela Funny Fellows a niekoľko nestarnúcich piesní Elvise Presleyho. Diváci mali možnosť zapojiť sa do ankety o najkrajšie historické vozidlo, či motocykel. Na základe výsledkov tejto ankety pani viceprimátorka odovzdala Cenu Primátora Mesta NMnV p. Ing. Miroslavovi Grežovi, ktorého Triumph Roadster 200 z roku 1949 bol podľa divákov najkrajším automobилоm na námestí.

Boli odovzdané aj ďalšie zaslužené ocenenia:

- cenu najvzdialenejši účastník, ktorý so svojim vozidlom prišiel po vlastnej osi (pre vysvetlenie – teda nie na prívese) si domov odviezol pán Jaroslav Petran z Liptovského Mikuláša na vozidle TATRA 603. Predstavte si, že toto vozidlo z roku 1972 prešlo 200km, aby tu v NMnV a okolí počas súťaže absolvovalo trasu dlhú skoro 120 km a ešte ho čakala cesta domov – obdivuhodné! Gratulujeme!
- ocenenie pre najstaršie auto patrilo tento rok vozidlu vyrobenému v prvej polovici minulého storočia, v roku 1930. Pyšným majiteľom tohto vozidla značky Reo Royale je pán Hans Naglreiter z Rakúska.

Tento automobil je starší ako väčšina zo všetkých prítomných účastníkov i divákov na námestí – vypočítali sme, že má neuveriteľných 84 r. Gratulujeme!

- ocenenie pre najstarší motocykel právom patrilo motocyklu značky JAWA, ktorý bol vyrobený v roku 1950 a patrí pánovi Dušanovi Valovičovi z NMnV.
- posledné ocenenie (pre zmenu s prívlastkom „najmladší“) patrilo najmladšiemu navigátorovi, ktorým bol 8-ročný Miško Hríb. Navigoval vodiča - p. Odzguna na vozidle značky PAKARD A8 z roku 1938.

Hlavným cieľom poobednej etapy boli Čachtice, kde mali účastníci možnosť prezrieť si pôvodnú vínnu pivnicu pod kaštieľom rodu Nádažďovcov a aj sprístupnené katakomby A. Báthoryovej.

Malebnou cestou popod čachtický hrad sa veterány cez obce Višňové, Hrachovište, Vadovce, Stará Turá, Lubina a Bzince pod Javorinou previezli späť do NMnV k Hotelu Diana na záverečný galavečer.

Počas súťažného dňa účastníci plnili úlohy, ktoré preveria ich vedomosti, šoférske zručnosti aj pozornosť. Museli absolvovať niekoľko prejazdových kontrol rozmiestnených po trase.

Po večeri nasledovalo vyhodnotenie týchto aktivít, ktorých výsledky boli nasledovné:

V kategórii automobily:

1. miesto
p. Rudolf Elischer na automobile TATRA 613
2. miesto
p. Juraj Bohovic na Fiate 127 z roku 1979
3. miesto so zhodným počtom bodov obsadili traja veteránisti:
Ing. Miroslav Grežo, Triumph Roadster, r.v. 1949
Miroslav Izák na Mercedese MB 450 Cabrio, r.v. 1973
a p. Hans Naglreiter na Reo Royale z roku 1930

V kategórii motocykle triumfovali novomešťania a ako sa hovorí "ostalo to v rodine":

- miesto Juraj Valovič na ČZ 125, r.v. 1969
- miesto Filip Valovič na ČZ 175, r.v. 1969
- miesto Dušan Valovič na Jawe, r.v. 1950

Absolútnym víťazom s najvyšším počtom bodov sa stal p. Rudolf Elischer a minuloročná víťazka p. Erika Líšková mu odovzdala putovný pohár – Memoriál Pavla Čirku.

Pre región Autor: Zuzana Mittelmann

čo, čo vložíš, sa ti vráti...v inej forme a niekedy aj násobne viac...

Keď sme behali po kopaniciach a hľadali krásne výhľady, zamilovali sme sa do okolitých kopcov a lúk. Neskôr sme zistili, že chalupa je práve to, čo nám k životu chýba. Najst

takúto „životnú lásku“ nie je jednoduché a pri výbere treba zohľadniť rôzne požiadavky. Lokalita, dostupnosť, stav nehnuteľnosti a jej potenciál, pozemok a okolie. Je toho veľa a človek až po „zabývaní“ objavuje nové prekvapenia a zácutia.

Tak sme aj my našli svoju lásku v podobe chalupy na kopaniciach a neskôr sme zistili, že je úžasné mať dobrých susedov. Tých si človek nevyberie

a my sme mali šťastie na skvelých ľudí. Región a lokalita ponúka tiež viacero vzácností - kozia farma s úžasnými syrmi, zvieracia minifarma, lokálna reštaurácia, šenk pod kopcom či neďaleká Javorina s Holubyho chatou, ktorá počestným ponúka nielen dobroty, ale aj príjemnú, rodinnú atmosféru.

Po ťažkom týždni sa tešíme na našu chalúčku a na všetko to, čo okolo nej môžeme cez víkend zažiť. Oáza pokoja a čistá príroda, hrnček horúceho chalupárskeho čaju a svet je hneď krajší. Cestou sa vždy zastavíme v lokálnych potravinách. Majú totiž zvláštne čaro, kde sa tak trochu zastavil čas a všetko plynie tak trochu pomalšie ako vo veľkomeste. Milujem chlieb z miestnej pekárne, ktorý mi tiež dotvára víkendové chvíle a rada tu utratím zopár eur. Tento pocit vo veľkom supermarkete nikdy nezachytím. Je to zmes radosti z podpory regiónu, jednoduchšieho výberu z menšieho množstva produktov a v neposlednom rade dobrý pocit, že si vás pani predavačka už pamätá a nezabudne s vami prehodiť pár slov. Povedala by som, že tieto momenty sú na nezaplatenie a nútia ma prichádzať znova a znova.

Tieto skryté radosti, ktoré si človek začne naplno užívať po určitom čase, keď sa „zabýva“ v regióne mi pripadajú ako spomienka na minulosť. Kedysi práve na týchto kopaniciach ľudia ťažko pracovali na poliach a navzájom si pomáhali, pretože sa mohli spoľahnúť len

na ľudí, ktorých mali na okolí. Spolupatričnosť a vzájomné ťahanie „za jeden povraz“ treba podporovať aj v súčasnosti. Život sa odvtedy zmenil, polia zostali, pri najlepšom zatravnene, pretože už všetko to, čo sa pestovalo vo veľkom, dokážeme kúpiť v obchodoch oveľa lacnejšie. Na tú spolupatričnosť a silu regiónu by sme však nemali zabúdať. Zbytočne si budeme závidieť a riešiť kto má viac či menej. Oveľa príjemnejší je pocit, že necháme niečo aj pre iných. Možno len malou troškou prispieť „do mlyna“.

Preto ma bude tešiť, keď utratím peniaze za obed v lokálnej reštaurácii, zájdem si na pivo do šenku pod kopcom, či budem lákať ľudí na krásy prírody na Javorinu, či na halušky na Holubyho chatu. Nakúpim si v malých potravinách a obidom hypermarkety, nalákam všetkých našich hostí na čerstvý kozí syr z blízkej farmy u Komárov.

Pretože sa mi páči „prispieť svojou troškou do mlyna“ a poteší ma každý, kto to vidí podobne ako ja.

Otázky pre kandidátov na poslancov

ROVNAKÉ OTÁZKY, KTORÉ SME POLOŽILI VŠETKÝM KANDIDÁTOM.

1. Akú sú podľa vás hlavné priority obyvateľov Lubiny?
2. Viete, čo by chceli v obci najviac zmeniť?
3. Viete, čo ich najviac trápi?
4. Viete, na čo sú v súvislosti so svojou obcou najviac hrdí?
5. Za čo sa budete najviac zasadzovať, keď vás občania Lubiny zvolia za poslanca?
6. Čo pre vás znamená Holubyho chata?
7. Máte vypracovaný volebný program? Kde ho občania nájdu?
8. Ak máte vypracovaný volebný program, aké sú jeho tri hlavné priority?
9. Ako si predstavujete podporu podnikateľov vo vašej obci?
10. Ak ste boli v minulom volebnom období poslanec môžete povedať aspoň jednu hmatateľnú vec, ktorú ste ako poslanec v uplynulom volebnom období urobili pre obec a jej obyvatelia z nej mali nespochybniteľný osah?

Je tomu niekoľko týždňov čo som oslovil všetkých kandidátov na poslancov Lubiny, aby mi odpovedali na otázky, ktoré si myslím že zaujímajú ich voličov. Reakcie niektorých z nich ma uprimne povedané veľmi prekvapili. U niektorých sa ochota neodpovedať dala čakať aj keď som predpokladal že preváži slušnosť a zodpovednosť.

Tak či tak si veľmi vážim ľudí, ktorý otázky neodignorovali a odpovedali na ne. Pri tých kandidátoch, ktorý nemali odvahu alebo záujem odpovedať najdete informáciu že neodpovedal prípadne aj ako prebiehala komunikácia. Je nas vás voličoch aby ste takýmto ľuďom povedali čo si o nich myslíte tým že pôjdete voliť a svoj názor dáte najavo. Prajem všetkým občanom Lubiny aby mali pevnú ruku pri voľbách a správne sa rozhodli.

Ing. Iveta Petrovičová, nezávislá,

47r., ekonómka, Lubina obvod I

Narodila som sa v nádhernom kraji pod Javorinou, ktorý je už 47 rokov mojim domovom, na čom som veľmi hrdá. Kandidujem za poslankyňu obecného zastupiteľstva ako nezávislý kandidát, pretože mi záleží na tom ako tu budeme žiť a kam sa budú vracat naše deti a vnúčatá.

Štyri roky som pracovala vo finančnej komisii pri obecnom zastupiteľstve ako jej predsedníčka, kde som sa snažila pomôcť s tým čo viem. Od ukončenia vysokej školy pracujem na rôznych postoch v samospráve, v posledných rokoch to bolo vo funkcii vedúcej ekonomického oddelenia a v súčasnosti už tri roky ako vedúca organizačného oddelenia na Mestskom úrade v Starej Turej. Svojou odbornosťou a skúsenosťami chcem pomôcť i v našej obci. Za posledné štyri roky sa urobilo veľa, ale vidia to iba tí, čo vidieť chcú. Obec sa rozvíja a opeknieva. Nič nebolo jednoduché. Za najdôležitejšie považujem vyriešenie zdĺhavých problémov pri majetkovo právnom usporiadaní pozemkov v časti pri Oholíne pod plánovanú bytovú výstavbu a výstavbu rodinných domov. Hodnota majetku obce na konci roka 2010 bola vo výške 948 tisíc €. Za posledné 4 roky majetok obce vzrástol iba cez investičné zhodnotenie o 560 tisíc €. Značné investície smerovali z rozpočtu obce i do našich kopaníc (verejnú osvetlenie, rekonštrukcia komunikácií) a kultúrnohistorického dedičstva – amfiteátra na Vrchu Roh. Obnova technického vybavenia (kúpa traktora a zametacieho stroja) napomôže k zlepšeniu čistoty obce či už spracovaním bio odpadu, kosením okolo ciest alebo zametáním chodníkov a samozrejme pri zimnej údržbe. Verím, že kúpou budovy bývalej reštaurácie a prevodom do majetku obce sa do budúcnosti získal priestor k vytvoreniu dôstojného centra obce a miesta oddychu. K tomuto by bolo potrebné využiť financovanie prostredníctvom eurofondov v rámci projektov cezhraničnej spolupráce.

Myslím, že prioritou musí byť zachovanie školy. Počet detí rapidne klesol, čo robí nemalé finančné problémy v udržaní funkčnosti, ale populačný vývoj ukazuje, že tento stav sa v budúcnosti zlepší. A verím tomu, že hlavne i novou výstavbou, pre ktorú je už všetko pripravené. Výstavba ďalšieho bytového domu už bola zahájená. Všetko čo sa urobilo je však iba začiatkom, cieľom je pokračovať v naštartovanom rozvoji.

Nemám vypracovaný žiaden predvolebný program, ale keď tu chceme žiť, nie je možné iba negatívne hodnotiť prácu iného, ale snažiť sa pomôcť sám.

Dostala som otázku: „Čo pre teba znamená

Holubyho chata?“

Určite neoddeliteľná súčasť našej Javoriny. Nádherné miesto. Kam pôjdeme, keď k nám príde návšteva zo zahraničia, alebo ktokoľvek na kom nám záleží a chceme mu ukázať nejakú našu dominantu? Jednoduchá odpoveď. Tí, ktorí ma poznajú, vedia, že milujem hory v zime i v lete a trávim tam svoj voľný čas hlavne so svojou rodinou. Preto je potrebné hľadať cestu k spolupráci, aby rozvoj Holubyho chaty napredoval a tým i toto naše stredisko športu, oddychu a miesta stretania sa.

Prajem nám všetkým šťastnú ruku vo voľbách.

Dušan Sapáček, SMER-SD,

53 r., vedúci strediska dopravy, Lubina obvod I

1. Myslím, že občania v našej obci a kopaniciach chcú mať kľudný a bezproblémový život. To znamená že potrebujú aby život fungoval bez nejakých problémov. Aby mali prácu, aby deti mali škôlku, školu a aby bolo postarané o seniorov. Mladí ľudia bývanie. Aby bola lepšia dostupnosť dopravy.
2. Asi najviac by uvítali aby fungovala obec ako jeden celok. Aby sa nedelila na obec a kopanice.
3. Mladých ľudí určite trápi otázka škôlky a školy. Či nebudú musieť dávať deti do Bziniac alebo Starú Turú. Seniorov zase aby mali na staré kolená o seba postarané. Možno by bolo bývalo lepšie na Hrnčiarovom prestavať bývalú školu na zariadenie pre seniorov ako na byty, ktoré sú neodovzdané a opustené. Je to na hanbu, že veci nie sú dotiahnuté do zdárneho konca. Už len kompetentní si musia spytovať svedomie aj poslanci OZ. nedá sa len prikyvovať ale aj kontrolovať.
4. Určite na tradície SNP, Javorina.
5. V prvom rade sprehľadniť financie v obci. nedá sa stále spatne odsúhlasovať zmena rozpočtu. A aby bola čo najväčšia bezpečnosť občanov a aby sa obec nedostala do situácie aby bola daná do nútenej správy.
6. Holubyho chata je určite symbolom bratstva čechov a slovákov. Preto treba maximálnu spoluprácu ako zo strany chaty, tak aj zo strany obce. Hľadať spoločné riešenia pre verejnosť.
7. Volebný plán nemám vypracovaný
8. Čo sa týka priorit tak, zachovanie školy ale treba maximálne zekonomizovať škola +škôlka, treba dotiahnuť byty na Hrnčiarovom, bývalú reštauráciu obec a centrum obce.
9. V maximálne možnej miere pomôcť podnikateľom v ich činnostiach. Netreba vidieť podnikateľov len ako zdroj daní. Dobrou spoluprácou a súčinnosťou,

hľadání spoločných riešení, pomocou zo strany obce v rôznych úradníckych veciach.

10. V minulom volebnom období som nebol poslancom.

Branislav Rojko SIET,

23r., manažér, Lubina obvod I

1. Prioritou každého občana Lubiny je určite rast našej obce. Doposiaľ som nejaký extrémny rast v našej obci v porovnaní s inými obcami nezaznamenal. Podľa môjho názoru, by mal byť rast obce prioritou každého kandidáta či už na starostu alebo poslanca v obci. Taktiež je vidieť, že v našej obci chýba lekáreň, čo je veľmi podstatná vec, hlavne pre starších občanov. Už dlhé roky je od každého kandidáta počuť slová o vybudovaní stavebných pozemkov a nájomných bytov, ktoré by prilákali nových obyvateľov do našej obce, avšak do dnešného dňa sú to len sluby. Tieto sluby neboli zatiaľ nikdy splnené do konca. Vždy sa len začalo na týchto sľuboch pracovať, ale rýchlo sa aj skončilo.
2. Zmeny som spomenul už v prvej otázke. V krátkosti to myslím stačí. Podrobnejšie sa občania o mojich cieľoch dozvedia v mojej predvolebnej kampani.
3. Neviem čo ich trápi, ale z počutia si myslím, že sú to nasledovné veci. Určite ich trápi menšia rozvinulosť našej obce oproti susedným obciam. Taktiež je v našej obci málo priestoru pre kultúrny a spoločenský život. Ďalej je to spomínaná výstavba. Podľa mňa sú toto asi 3 najdôležitejšie okruhy, ktoré je treba čo najskôr zmeniť.
4. Určite je každý občan našej obce hrdý na našu obec. Veď predsa z našej obce pochádza množstvo známych osobností, ktoré sa presadili. Či už to boli Štúrovci, Holubyovci alebo Miloš Uher. Taktiež sa tu odohrávali boje Slovenského národného povstania, čo samozrejme potvrdzuje aj pamätník na vrchu Roh. Tiež nesmiem pozabudnúť na našu krásnu prírodu okolo obce a krásne miesto – Veľkú Javorinu, kde sa dodnes stretávajú Bratia - Česi a Slováci.
5. Zhrnul by som to do pár bodov: celkový rozvoj obce, vybudovanie stavebných pozemkov, bytov a tým spojené prilákanie mladých ľudí do obce, udržanie MŠ a ZŠ Samuela Štúra, snaha o získanie finančnej podpory pre vybudovanie telocvične s posilovňou pri základnej škole, potiahnutie nového asfaltu v obci, vybudovanie lekáreň, lepšia starostlivosť o starých ľudí, poprípade vybudovanie domu dôchodcov, kladenie dôrazu pri komunikácií obecného úradu, starostu a poslancov s občanmi
6. Holubyho chata znamená pre mňa

tradíciu spojenú s Veľkou Javorinou. Som rád, že sa jej chopil schopný človek, ktorý z nej dokázal spraviť príjemné miesto, ktoré navštevuje množstvo ľudí.

7. Volebný program nemám vypracovaný, nakoľko to neberiem za prioritu pre kandidáta na poslanca miestneho zastupiteľstva v menšej obci. Jedna vec je volebný program, druhá vec je realita a skutočná práca, ktorú kandidát vykonal za volebné obdobie. Budem mať internetovú stránku (www.branislav-rojko.webnode.sk), kde sa ľudia o mne a mojich plánoch dozvedia viac. Samozrejme každý občan, ktorý býva priamo v dedine, dostane leták, vďaka ktorému sa môže o mne viac dozvedieť.
8. Ak máte vypracovaný volebný program, aké sú jeho tri hlavné priority? Ako som spomenul vyššie, program nemám a priority sú spomenuté v otázkach vyššie.
9. Podpora podnikateľov je veľmi zložitá vec a záleží od príslušného obdobia, kedy by sa táto podpora plánovala. Sám som z podnikateľského prostredia a naviac ešte študujem podobný smer tak viem, že podnikateľské prostredie a podmienky pre podnikateľa sú veľmi premenlivé. Keď k tomu dôjde, určite prídem s dobrým riešením, ktoré aj zverejním.
10. Minulé volebné obdobie som poslancom bohužiaľ nebol, no pevne verím, že ľudia dajú v tomto roku šancu mladým a úspešným. Bol by som veľmi rád, keby sa môžem spolupodieľať na riadení tejto obce a bola by to pre mňa veľká výzva a zároveň povinnosť. Taktiež by som chcel vyzvať občanov k voľbám, nakoľko komunálne voľby sú veľmi dôležité pre život každého obyvateľa obce. Vopred ďakujem všetkým, ktorí sa volieb zúčastnia a dvojnásobne tým, ktorí mi dajú svoj hlas a dôveru.

Pavol Čamek **SDKU-DS,**

42r., podnikateľ, Lubina obvod I

1. Zamestnanosť a bývanie
2. Je toho viac nedá sa to jednou vetou
3. Tak isto to je širšia téma
4. Nevieam
5. Šport a kultúra
6. Nielen Holubyho chata, ale Veľká Javorina ako celok je nielen pre Lubinu významná.
7. Nemám
8. Neodpovedal
9. Nevieam
10. To nechám na posúdenie občanom.

Mgr. Marián Valláš, **SMER-SD,**

58r., učiteľ, Lubina obvod I

Prvé tri otázky sú rovnakého smerovania: „Ako sa má a bude mať Lubina?“
V obci som „pristáhovalcom“, takže môj pohľad môže byť nestranný a nezaujatý – z môjho pohľadu Lubinu tvorí „obec“ a „kopanice“. Obec žije životom jednotlivcov

(môj dom, môj hrad), ale ľudia sú si blízki, vedia si jeden druhému pomôcť a Kopanice sú viac súdržnejšie – vďaka p. Haruštiakovi tvoria bližšie organizované spoločenstvo. A aká bude – no taká, ako ju budú budovať a zveľaďovať jej obyvatelia...

Hrdosť je história ale aj súčasnosť. Historické udalosti a osobnosti sú minulým, súčasným a určite aj budúcim životom obce. Lubinania sa vždy hrdo hlásia k svojim rodákam a hrdí sú aj na tradície, aj keď ich udržiavanie, či obnovovanie / Múzeum, pamätník SNP – na Rohu, amfiteáter a folklórne slávnosti, celá Javorina..., Kultúrny dom v obci a na Kopanicach.../ je náročné a stojí veľa úsilia a finančných prostriedkov.

Čokoľvek by som tu povedal, by mohlo znieť ako fráza – ale to, že som sa s rodinou pristáhoval sem do Podjavorinskej obce, žijeme tu, propagujeme obec hlavne po športovej/volejbal, turistika, futbal / stránke, môže byť príkladom pre iných – domácich, ale aj nových obyvateľov a tak obec môže žiť!

Holubyho chata – gymnaziálne roky môjho života a dobré lyžovačky, aj keď s dlhými radmi na vlek. Letná turistika s bryndzovými haluškami... V súčasnosti – silvestrovská pešia turistika a v lete rodina a naši štvornohí priatelia peši na Javorinu a späť. V súčasnosti aj časté zmeny majiteľov /správcov/ a žiaľ nevyspytateľné počasie...

Volebný program – otvorene – na čo? Lubina nie je ani okresné, ani krajské mesto, o riešenie vecí verejných sa ľudia nebijú... oslovili ma ľudia z obce a tak si myslím, že asi mali na to dôvod – možno v mojom vzťahu k obci, k jej propagácii vo veľmi širokom okolí a nielen na Slovensku...

Podnikatelia v obci podľa vlastných možností podporujú spoločenské, kultúrne a športové dianie v obci, či už finančnými príspevkami, materiálne, alebo rôznymi darmi.

Najtvrdším spoločenským dopadom v podnikateľskom sektore pre Lubinu bolo zrušenie poľnohospodárskeho družstva / strata práce, ale stratil sa nevýčerpateľný sponzor spoločenského života v Lubine /...

Aj keď som len radovým občanom, z hmatateľných skutkov pre život v obci, pre jej propagáciu môžem spomenúť niekoľko: 5 rokov som bol vedúcim kultúrneho strediska v Lubine /hudobné vystúpenia dychoviek, koncerty beatových kapiel, pravidelné diskotéky, spoločenské programy s nadanými deťmi a besedy so známymi ľuďmi z obce, robieval som „Cestu rozprávkovým lesom“, organizoval som turistické poznávacie pochody – najzaujímavejšia bola po niekoľko rokov nočná turistika na Čachtický hrad....“/

Najväčšia akcia, ktorú so svojou rodinou organizujem už 15 rokov je „Lubinské volejbalové leto“, ktoré prerástlo aj

hranice Slovenska a účasť 24 družstiev je nezabudnuteľný zážitok....

Ing. Peter Kuric, **SDKU-DS,**

37r., podnikateľ, Lubina obvod I

1. Myslím si, že ako v každej obci, aj v tej našej sú dôležité priority zamestnanosť a bytová otázka.
2. Nevieam, ale rád sa to dozviem.
3. Pravdepodobne každého niečo iné.
4. Myslím si, že hlavne na minulosť obce.
5. Za všetky osožné programy pre obec. Za ekonomickú prosperitu obce a samozrejme za šport a kultúru.
6. Miesto na relax a oddych. Možnosť zimných športov, kde som už ako dieťa chodil lyžovať. V ostatnom období ideálne miesto na turistiku. Miesto, kde sa každoročne stretávajú dva bratské národy.
7. Nemám
8. Program nemám nachystaný žiadny. Ale chcem svojimi ekonomickými vedomosťami a organizačnými skúsenosťami pomôcť pri vedení obce.
9. Nijako. Som toho názoru, že podnikatelia by mali pomáhať obci.
10. Ešte som nebol poslanec.

Ing. Miroslav Rojko, **SNS,**

38r., ekonóm, Lubina obvod I

1. až 5. Chcem pomôcť tam, kde mám skúsenosti a to je finančná oblasť. V súčasnom obecnom zastupiteľstve nevidím žiadneho profesionálneho ekonóma, ktorý by dokázal posudzovať vplyv rozhodnutí do hĺbky. Vidím rezervy v hospodárení obce a prerozdelení príjmovej stránky rozpočtu medzi výdavky na budovanie, rozvoj a výdavky minuté na administratívu - chod samotného úradu.
6. Od malička som lyžoval na Javorine a navštevoval Holubyho chatu. Som rád, že po nástupe nového chatára sa pristúpilo k rekonštrukcii chaty, aby mohla prijímať viac hostí ďalšie desaťročia.
7. Volebný program v základných bodoch občanom distribujem do schránok a tiež sa hlbšie určitým témam budem venovať na internetovej stránke lubina.info, ktorú som zriadil za účelom lepšej informovanosti o daniach v obci.
8. Budem sa zaoberať za tri základné veci. Dôležitá je informovanosť občanov o daniach v obci, zefektívnenie administratívy, aby sa prostriedky, ktoré môžu byť použité na rozvoj obce a drobné investície, neprejedli na administratívu a hýrenie a tretia vec je férový prístup k občanom, aby neplatili na daniach a poplatkoch viac ako je to zvykom v iných obciach.
9. Aj keď sám podnikám, podporu podnikateľov vidím hlavne ako prácu pre vyššie úrovne štátnej správy, samotná obec len malou časťou môže prispieť k zlepšeniu alebo zhoršeniu podnikateľského prostredia, prioritou

obce by mala byť podpora svojich občanov, či už sú podnikatelia alebo nie a to vytváraním príjemného prostredia pre život, kultúrne a športové využitie.

10. V minulom volebnom období nebol pán Rojko poslancom. Redakcia

Ing. Igor Ištok, **SDKU-DS,** **53r., administratívny pracovník,** **Lubina obvod I**

Pán Ištok na mail nereagoval. Na niekoľko krát sa mi podarilo dovolať na jeho číslo aby som sa dozvedel, že na otázky nebude odpovedať.

Lubomír Jarábek, **SDKU-DS,**

38r., živnostník, Lubina obvod I

Pán Jarábek mi potvrdil prijatie mailu. Napriek niekoľkým telefonickým rozhovorom a jeho potvrdení že sa na otázky pozrie sa tak nestalo a na otázky neodpovedal.

Ivan Krúpa, **SDKU-DS,** **42r., vedúci oddelenia údržby,** **Lubina obvod II**

Pán Krúpa na mail nereagoval. Po následnom telefonickom rozhovore mi upresnil mailovu adresu na ktorú sme mu otázky poslali s tým že sa na otázky pozrie a odpovie. Odpoveď neprišla a do dnešného dňa nedvíhal telefón keď som mu volal.

Mgr. Anna Machajdíkova, **SMER-SD,**

53r., učiteľka, Lubina obvod II

Pani Machajdíkovej som to osobne zanesol domov. Poslal som jej to aj na mail, ktorý je uvedený na stránke obce. Žiadna odpoveď do dnešného dňa neprišla.

Branislav Znachor, **SMER-SD,**

53r., robotník, Lubina obvod II

Pánovi Znachorovi som osobne zanesol otázky. Aj keď som od neho dostal ubezpečenie, že na otázky odpovie nakoniec sa rozhodol na ne neodpovedať.

Kollárová Danka, **SMER-SD,**

52r., robotníčka, Lubina obvod II

Pani Kollárovej som odovzdal otázky prostredníctvom pána Branislava Znachora. Pri telefonickom rozhovore mi povedala, že sa dohodli že pred voľbami nebudú na takéto otázky odpovedať.

Martáková Anna, **SMER-SD,**

53r., administratívna

pracovníčka, Lubina obvod II

Pani Martáková odmietla na akékoľvek otázky odpovedať. Dokonca to zašlo tak ďaleko, že ani nemala záujem si otázky prečítať.

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky
rozhodnutím č. 191/2014 Z. z.
vyhlásil voľby do orgánov samosprávy obcí
a určil deň ich konania na sobotu
15. novembra 2014

Udialo sa u nás a v regióne

Znak ktorý zmizol z pamätníka na Javorine

„Otmar Oliva. Toto meno patrí vynikajúce-mu českému sochárovi, ktorý je autorom štátnych znakov na pamätníku Česko-Moravsko-Slovenského priateľstva na Veľkej Javorine. Keď som minulý rok zistil, že český znak niekto ukradol, skontaktoval som sa s týmto skvelým človekom a navrhol mu, že chcem aby ho nanovo vyrobil. Dohodli sme podrobnosti a dnes som rád, že bronzový odliatok českého znaku je zasa na svojom mieste. Osadený bol pri príležitosti osláv Česko-Moravsko-Slovenského priateľstva a tento pamätník je konečne kompletný.“ Potešením bolo, že prišli priatelia z českej strany, ktorý sú našimi stálymi zákazníkmi. Smutne bolo že naši obecni predstavitelia či už z českej alebo slovenskej strany o toto odhalenie zaujem nemali. Asi im nevedelo keď v roku 2013 na silvestra oslavovali pri pamätníku bez štátneho znaku. Podľa mňa si to ani nevšimli.

Pelišky dal bodku za sobotňajším programom. V nedeľu sa vo veľkokapacitnom stane vedľa Holubyho chaty konal Javorinský jarmok. Tradičné a originálne ručné práce a výrobky ponúkli domáci remeselníci. Holubyho slávnosti boli oslavou zachovania priateľstva, morálnych hodnôt a tradícií, ktoré sa s Veľkou Javorinou od nepamätí spájajú.

Veľkonočné maľovanie a osadenie novej poštovej schránky

19. apríl 2014 – Na Holubyho chate sa stretli priaznivci tradícií pri zdobení veľkonočných vajec. Už tradične sa na chate organizujú takéto podujatia pri príležitosti sviatkov. Okrem známych techník zdobenia si mohli deti, ale aj dospelí vyskúšať maľovanie na vyfúknuté slepačie vajčička rôznymi metódami, na zdobenie boli prichytnané aj netradičné pštrosie vajcia. Hojná účasť najmä rodín s deťmi si vyžiadala vyfukovanie približne 150 kusov slepačích vajec.

Holubyho slávnosti

V minulosti sa Javorinské slávnosti konali v posledný júlový víkend od piatka do nedeľe. Pri príležitosti 90. ročného výročia otvorenia Holubyho chaty sme sa rozhodli oprášiť túto tradíciu a naplniť ju hodnotným programom už od piatku. Nazvali sme ich Holubyho slávnosti a výber účinkujúcich nám starostlivo odporučil dobrý priateľ Roman Féder z kapely Funny Fellows. Piatkové popoludnie sa nieslo v znamení inštalácie ukradnutého českého štátneho znaku, ktorý si odniesol minulý rok nejaký zberateľ. Asi mu chýbal k slovenskému znaku, ktorý pred par rokmi s Pamätníka Čechov Moravanov a Slovákov tiež niekto ukradlo. Autorom znaku je Otmar Oliva. Večernú diskusiu viedol Janko Orlov-

ský. Zaujímavé názory a skúsenosti do diskusie priniesol ďalší hosť, ktorým bol Michal Kaščák. Na večerné premietanie sme zaradili skvelý film Hrana. Vystúpením detí s detského súboru Nivnička sme otvorili sobotňajší program. Ďalším skvelým účinkujúcim bola originálna skupina Banda. Pre detičky bol určený program od Braňa Jobusa a divadlo Piraňa s Braňom Zetekom. Folkový spevák Peter Janku pobavil textom svojich piesní a najväčší úspech zožali Vrbovskí víťazi. Nasledovala debata na trochu vážnejšie témy, kde Janko Orlovský vyspovedal bývalu slovenskú premérku Ivetu Radičovú a Honzu Bubeníka. Grandiózny záver predviedli hudobníci kapely Funny Fellows, aj so Zuzkou Tlučkovou, ktorá čítala Holubyho rozprávky. Večerný film

„Takúto hojnú účasť na zdobení veľkonočných vajčiek sme ani nečakali. Tešíme sa z toho, že si ľudia našli čas a merali k nám cestu, pretože to bol zážitok pre všetkých. Okrem zdobenia vajec si mohli návštevníci vyskúšať aj novinku – novú poštovú schránku osadenú priamo v interiéri reštaurácie. Pri tejto príležitosti mali tiež možnosť dať si spraviť fotopohľadnicu, ktorú mohli následne poslať svojim blízkym spolu s originálnou známkom s vyobrazením Holubyho chaty,“ spomenul chatár Miroslav Martinček.

Holubyho chata má na tento rok pripravených viacero prekvapení. Najbližšie to bude výstava pri príležitosti 90. výročia chaty. Chatár spolu s nadšencami lokality Javoriny a Bielych Karpát už roky zbiera staré fotografie a informácie o výstavbe, fungovaní a živote Holubyho chaty, ktoré by chcel prezentovať práve na výstave vo vonkajších

priestoroch tak, aby sa všetci návštevníci mohli dozvedieť niečo z histórie tejto zaujímavej oblasti.

1. máj 2014 na Holubyho chate

„Priatelia, ďakujem vám za krásny prvý máj, ktorý ste strávili na Holubyho chate. Okrem toho vám ďakujem za trpezlivosť pri objednávkach, platení a veciach s obsluhou spojenými. Bolo vás ozaj veľa a moji ľudia mali ozaj čo robiť, za čo im patrí moje veľké ďakujem. Ďakujem kapele Oukej a všetkým zúčastneným.“

Takto som napísal svoj status na Facebooku. Sam som bol uprimne prekvapený veľkým počtom turistov, ktrý sa k nam na chau prišli pozrieť. Budúci rok sa mi snáď podarí postaviť aj Máj, ktorým sa vzhrážam že ho pri chate postavím už niekoľko rokov.

Slniečko vychádza na Hrubej Strane

Keď sa stretne zopár chalupárov a ešte aj dobrých susedov, môže z toho vzniknúť zaujímavá vec. Takto sa to celé začalo. Tri chalupárske rodiny, ktoré trávia víkendy, sviatky a snáď väčšinu voľna na svojich chalupách v Bzinciach pod Javorinou, v časti Hrubá strana, sa raz rozhodli, že do tejto oblasti prinesú trocha festivalovej kultúry. Vymysleli si, že oslovia piešťanskú kapelu Slniečko, či by na veľkú lúku za šenkom neprídu zahrať zopár skladieb. Špecifický žáner sa zdal byť dobrým strašiacom pre nezainteresovaných a v základe polosúkromná akcia sa zdala byť atrakciou práve pre chalupárov-organizátorov a ich priateľov. Nakoniec sa táto akcia s názvom Slniečko vychádza na Hrubej Strane s ešte trífalejším prívlastkom 1. ročník rozšírila do nevídaných rozmerov okolo stovky návštevníkov. Kapela hrala o dve hodiny viac ako bolo pôvodne v pláne, vstupné bolo dobrovoľné. Podávalo sa pivo, kofola aj chalupársky čaj z miestnych bylín, o hladošov sa postarali kuchári a chatár z Holubyho chaty, za čo organizátori pekne ďakujú.

Aj napriek počasiu, ktoré bolo snáď najhoršie za posledné obdobie, sa akcia vydarila. Spomienka na takýto kopaničiarsky folklór bude nás, chalupárov-organizátorov hriať pri srdci ešte dlho. Možno sa teda ostatní účastníci, ktorým sa páčilo, dočkajú aj druhého ročníka. Výhodou by bolo lepšie počasie. Na druhej strane však práve názov kapely - Slniečko, zabezpečilo dobrú náladu aj napriek dažďu a zime. Ďakujeme všetkým zúčastneným, že sa dokázali aj v takýchto náročných podmienkach zabávať s nami!

Javorinské slávnosti ako tradícia priateľstva Čechov, Moravanov a Slovákov

25-27.7.2014 Ako každoročne, aj tento rok sa konali Javorinské slávnosti na Veľkej Javorine. Toto miesto je už od nepamätí symbolom priateľstva medzi susediacimi národmi. Posledná júlová nedeľa pripadla na 27.júla a tento rok to bol 22. ročník. Pri tejto príležitosti k pamätníku česko-moravsko-slovenskej vzájomnosti položili kvety zástupcovia miest a obcí prihraničného regiónu, zazneli hymny oboch národov a príhovory zúčastnených. Opravený pamätník s nanovo osadeným českým znakom, bol aj miestom, kde sa prelínajú tradície a folklór regiónu. Na Javorinských slávnostiach to tradíciami a folklórom doslova dýchalo. Predstavili sa tu rôzne folklórne súbory z Čiech, Moravy aj zo Slovenska. Víkend sa niesol v znamení osláv, tradícií a zaujímavostí. Jednou z novinek bol aj Javorinský Jarmok, ktorý združil vybraných jarmočníkov zo širokého okolia s rôznymi zaujímavými produktmi, ktoré mali veľký úspech.

Nemôžeme opomenúť ani Slávnosti bratstva Čechov a Slovákov na Veľkej Javorine, ktoré sa tento rok prelínali s dôležitým historickým medzníkom - 100. výročím začiatku prvej svetovej vojny. Tento vojnový konflikt zanechal na oboch národoch značné stopy a mnohé z československých rodín stratili v bojoch svojich rodinných príslušníkov. Počas bojov vznikla myšlienka spoločného československého štátu a po vojne sa začala písať naša spoločná republiková história. Dnes spoločnú minulosť Čechov a Slovákov pripomína na Veľkej Javorine Pamätník česko-moravsko-slovenskej vzájomnosti, ktorý symbolizuje, že aj napriek súčasným i budúcim premenám Európy si prostí ľudia na moravsko-slovenskom pomedzí zostanú rovnako blízki.

Stretnutie priateľov Holubyho chaty pri poháriku sherry

16. mája započal cyklus občasných stretnutí priateľov Holubyho chaty pri rôznych témach. V prvom kole moderátor Henrich Krejča vyspovedal pri poháriku sherry politika a kandidáta na prezidenta Radoslava Procházku v príjemnej priateľskej atmosfére. Interaktívna debata na politické aj nepolitické témy sa niesla v takmer rodinnej nálade a návštevníci mali priestor na svoje otázky a diskusiu. Prvé kolo stretnutí sa teda stretlo s pozitívnym ohlasom a stretnutia na rôzne témy so zaujímavými hosťami budú onedlho pokračovať pozvaním ďalšieho významného hosťa, ktorý spolu s moderátorom zasadne do kresla a podelí sa o svoj pohľad na svet. Ďalšími hosťami, ktorý nás poctili návštevou boli v júli Otmar Oliva s Michalom Kaščákom a na druhý den v rámci Holubyho slávností to bola bývalá premiérka Slovenskej republiky pani Iveta Radičová a Honza Bubeník člen vysokoškolského koordináčného výboru počas Nežnej revolúcie v roku 1989. Program a dianie na Holubyho chate môžete tiež sledovať aj na facebooku: www.facebook.com/holubychata

Javorinská časovka 2014

Priatelia a priaznivci cestnej či horskej cyklistiky sa v sobotu 6.9.2014 stretli pod Veľkou Javorinu, v obci Lubina – Hrnčiarové, aby si zmierili svoje sily a v priateľskej atmosfére ukončili letnú sezónu. Na už 27. ročníku legendárnych pretekov amatérov do vrchu pod najvyšším vrchom Bielych Karpát na záver leta prišlo na štart okolo 90 pretekárov. Horské bicykle štartovali o 10.00 hodine a cestné bicykle o 10.20 na rovnakom mieste - na ceste smerom na Veľkú Javorinu z Lubiny - Hrnčiarové. Milovníci dvoch kolies zápolili v troch vekových kategóriách pre mužov a v dvoch pre ženy.

„Tento rok znovu potvrdil, že ak má nejaká akcia tradíciu, zúčastňujú sa jej skvelí ľudia, organizujú ju ľudia s láskou a chuťou, tak je krásne sa jej zúčastniť. Javorinská časovka sú už legendárne preteky, na ktorých panuje výborná atmosféra, súťaživý duch a fair play. Je to príležitosť aktívnym športom ukončiť letnú sezónu a vytvoriť priateľské stretnutie ľudí milujúcich prírodu aj Biele Karpaty na prahu jesene,“ uviedol chatár Miro Martinček. Podľa neho je cieľom dobre zvládnuť rastúci záujem o preteky. Podujatiu výrazne pomohlo obnovenie cesty na Veľkú Javorinu v roku 2012. „Nový asfaltový povrch vzbudil citeľný nárast záujmu o tieto preteky ako aj o cykloturistiku ako takú v tomto regióne. V časovke štartovalo približne 90 cyklistov, a to nielen z okolia,“ doplnil chatár. Preteky tento rok znovu merala elektronická časomiera, pretekári mali možnosť vybrať si z viacerých možností štartovného, od ktorého sa odvíjal servis pre pretekárov. Všetky potrebné informácie sú na www.holubychata.sk.

Tento rok padol znovu traťový rekord, ktorý v minulom roku spravil Róbert Mitošinka časom 23:58:92. Tento rok ho prekonal Róbert Bartko časom 23:43:86.

Výsledky 27.ročníka Javorinskej časovky

Cestné bicykle

Kategória muži do 18 rokov:

1. Erik Vrchovský – 27:55:85,
2. Krištof Nemý – 31:51:12,
3. David Chudík – 52:42:85

Kategória muži od 18 – 45 rokov:

1. Róbert Bartko – 23:43:86,
2. Martin Vondráček – 25:11:03,
3. Lukas Babac – 25:15:64

Kategória muži nad 45 rokov:

1. Jaroslav Buchtík – 27:33:86,
2. Jan Nosko – 29:35:77,
3. Branislav Drobný – 29:39:71

Kategória ženy:

1. Martina Cabuková – 36:43:42,
2. Katerina Moštková – 37:31:39,
3. Emília Pšeneková – 53:47:92

Horské bicykle

Kategória muži do 18 rokov:

1. Juraj Csík – 51:38:62

Kategória muži od 18 – 45 rokov:

1. Marian Redecký – 32:24:36,
2. Michal Kimlíčka – 34:03:79,
3. Daniel Horňák – 38:59:94

Kategória muži nad 45 rokov:

1. Roman Hulka – 33:51:69,
2. Peter Oravec – 42:23:51

Kategória Z2 ženy do 40 rokov:

1. Šimková Ivana – 34:38:18,
2. Dobrowolska Katarína – 53:01:95

Kategória ženy:

1. Jitka Moštková – 50:04:30,
2. Danica Rechterisova – 53:02:79,
3. Katarína Gálíková – 1:31:25:72

Kráľom Javorinskej časovky a zároveň víťazom špeciálnej ceny chatára Holubyho chaty za prekonanie traťového rekordu sa stal Róbert Bartko časom 23:43:86.

Zdroj: www.staratura.sk

Výstava k 90. výročiu otvorenia Holubyho chaty

„Priatelia, podarilo sa mi dnes objaviť druhú návštevnú knihu Holubyho chaty. Tá prvá zohrala spolu s chatou a tú druhú som dnes vlast-

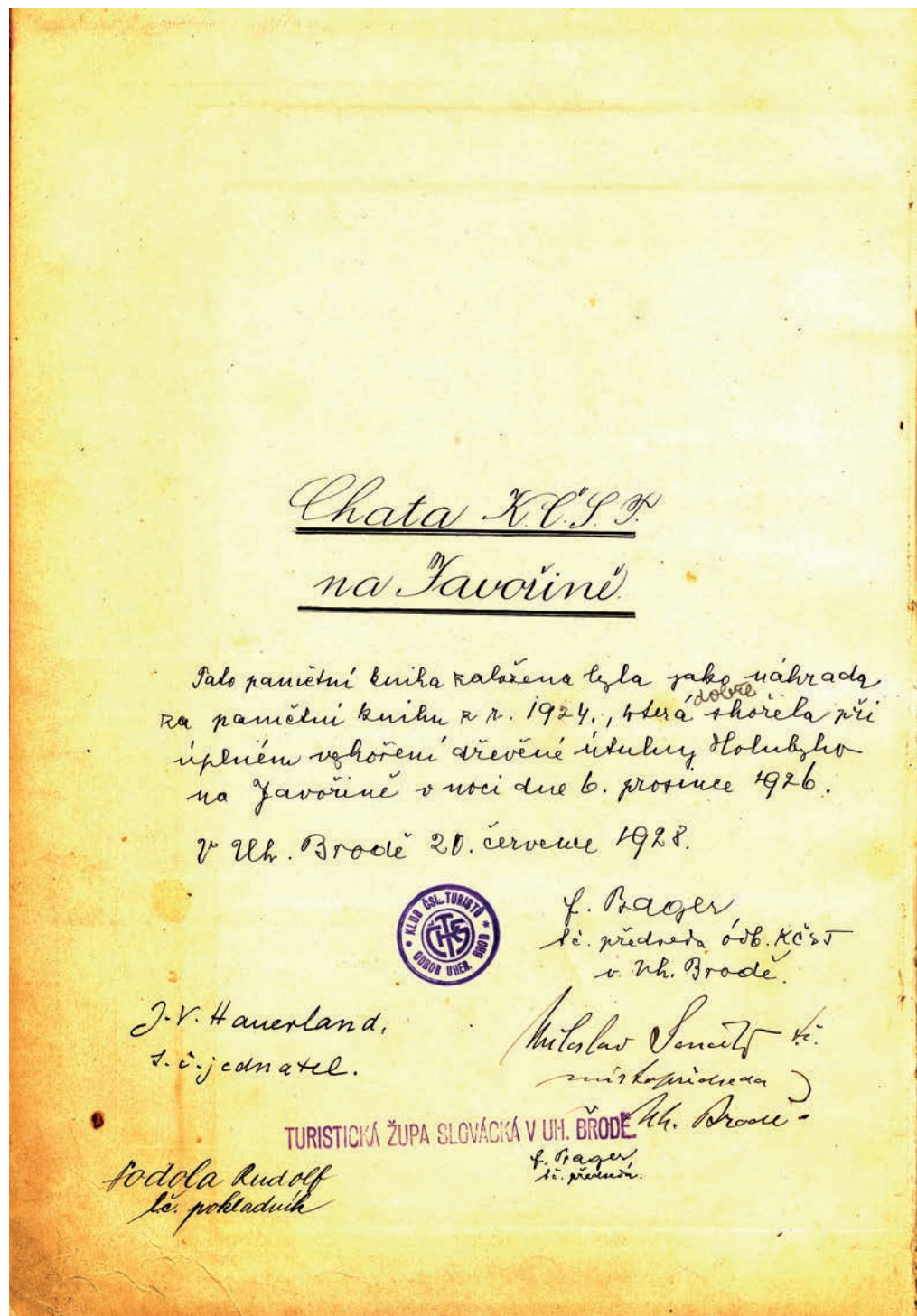
noručne držal v rukách. Bola to neuveriteľná chvíľa. Čítať stránky, ktoré písali ľudia pred 90. rokmi bolo krásne. Celý tento materiál teraz musím spracovať a všetci ho budete mať možnosť vidieť na pripravovanej výstave, ktorú pripravujeme k príležitosti 90. výročia otvorenia Holubyho chaty. Výstava bude inštalovaná pred chatou na veľkých paneloch. Na výstave budú mať návštevníci možnosť vidieť úžasné fotografie z výstavby chaty, ktoré ešte nikde neboli publikované. Ide o skvosty. Preto sa nesmierne teším a pozývam vás.“ Takto nejak znel môj nadšený status na Facebooku keď som objavil neuveriteľné archíválie. Nakoniec sa mi podarilo výstavu pred chatou nainštalovať pri príležitosti 90. výročia Holubyho chaty. Návštevníkom sme tak predstavili unikátnu výstavu, kde máte možnosť nahliadnuť do histórie tohto magického miesta. Na veľkoplošných paneloch je vo forme výstrižkov a fotografií Vám predstavíme Holubyho chatu tak, ako vyzerala kedysi. Pre neutichajúci záujem výstavu znovu nainštalujeme na jar v roku 2015.

Vyrezávanie Heloween-skich svetlonosov

Ani tento rok nemohla na Holubyho chate chýbať veselá atmosféra pri vyrezávaní tekvic. Toto podujatie, ktoré vzniklo najprv ako rodinná akcia sa rozšírila do obľúbeného každoročného podujatia, ktoré si najmä deti nenechajú ujsť. Návštevníci Holubyho chaty mali možnosť vyrezať si svoju heloweenskú tekvicu a zapojiť sa tak do súťaže o tortu v tvare tekvice. Bolo veľmi náročné vybrať tú najkrajšiu, pretože všetky boli originálne a veľmi vydarené. V jedálnom lístku nesmela chýbať ani lahodná tekvicová polievka, ktorá sa minula rýchlosťou blesku.

SLEDUJTE NÁS NA **FACEBOOKU**
www.facebook.com/javorinskelisty

Z historie

ÚVODNÁ STRANA KNIHY HOSTŮ Z ROKU 1928:

Tato pamětní kniha založena byla jako náhrada za pamětní knihu z roku 1924 která zhořela při úplném vyhoření dřevěné útulny Holubyho na Javořině v noci dne 10. prosince 1926.

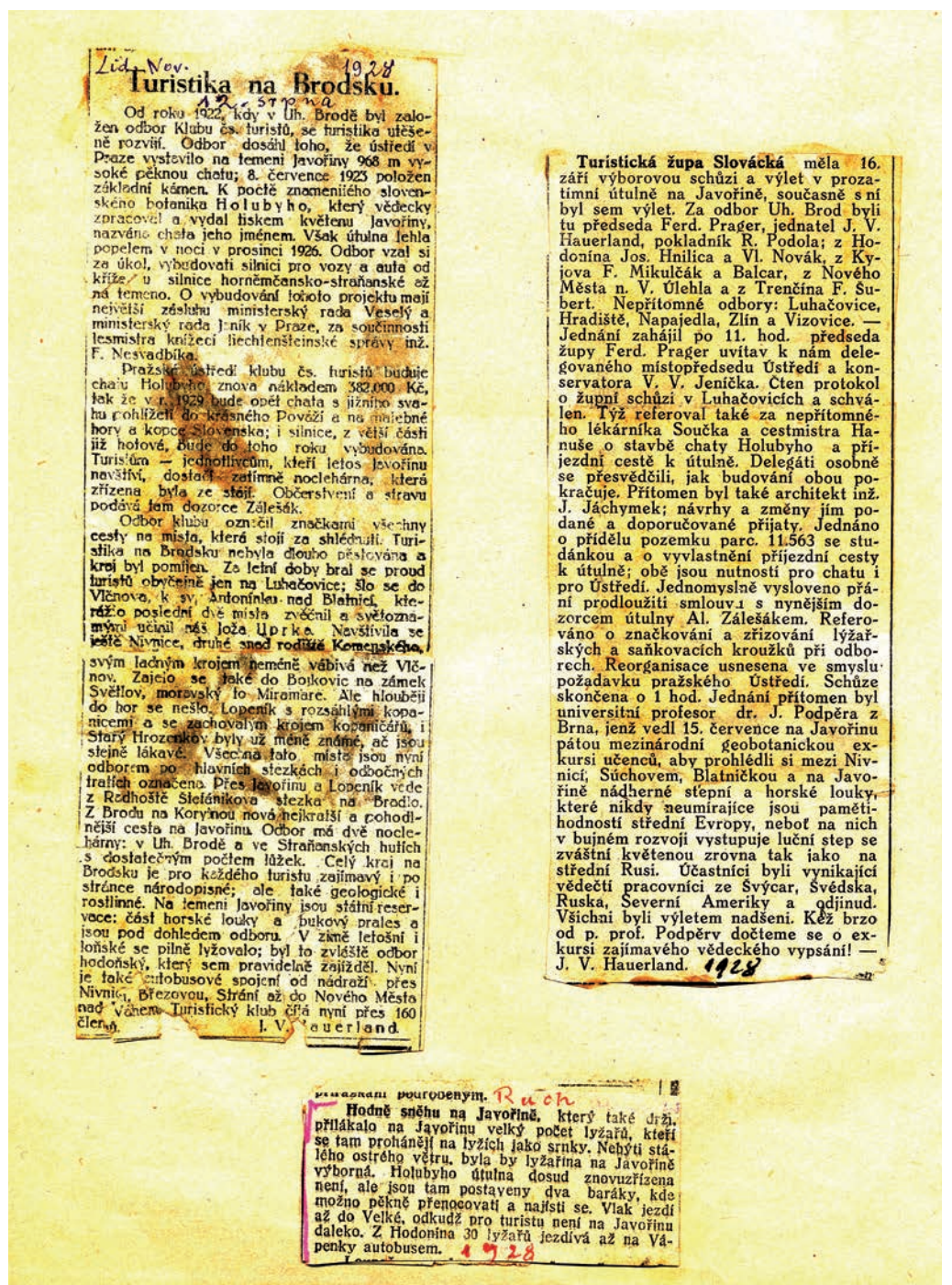
V Uh. Brodě 20. července 1928.

Výstrižky z r. 1928 z Lidových novin poukazují na aktivity členov Klubu turistov so zmienkou o botanikovi Holubym, ktorý popísal kvetenu tejto lokality v mnohých svojich prácach.

1928
22. 8. 1928
V Malých Karpatech pod Javořinou položen byl v nedávných dnech základní kámen k turistické útulně Holubyho. Předseda slovácké župy Pražer zahajuje slavnost za četné účasti Moravanů a Slováků v malebných lidových krojích.

Výlet na Javořinu, kdež se stává nová chata Holubyho, pořádá v neděli 16. září turistický odbor v Uh. Brodě. Současně vykoná se tam výborová schůze turistické župy Slovácké. Příznivé letošní počasí slibuje, že účast bude značná, zvláště z přílehlých odborů a se strany slovenské. Odjezd z Uh. Brodu dvěma přípravenými autobusy o půl 8. hod. ráno až po Kamennou boudu. Z Javořiny k nádraží o 3. hod. a o 5. hod. Cesta jedna za 12 Kč. Přihlášky v knihkupectví p. Franty. 20. 1928

Zmienka o položení základného kameňa pri príležitosti započatia výstavby turistickej ubytovne Holubyho chata. Pri tejto príležitosti sa tu zišli zástupy priaznivcov Javořiny a predstavitelia obcí.